

17 ΜΑΪΟΥ 2020

† ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Ἡ τῆς Σαμαρείτιδος ἑορτή, ἐν ἧ ὁ Χριστὸς μεσσίαν ἑαυτὸν ὠμολόγει». Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας τῶν ἀποστόλων (α΄ αἰ.). Ἀθανασίου Χριστιανουπόλεως (†1735), Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ ἐκ Μετσόβου (†1617).

ᾠχος δ΄. Ἑωθινὸν ζ΄.

Τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§26-27.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ᾠχος π΄ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων ^υθα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α ας και
τοι ος ε εν τοις μνη μα ^ζσι ζω ην χα ρι σα α με
νος ^εκ γ΄.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἐμεγαλύνθησθε σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδώσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέβριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ’ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ

τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἄς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἔρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροῦς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωῖσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ', τῆς Μεσοπεντηκοστῆς δ' καὶ τῆς Σαμαρείτιδος γ'.

Ἦχος ἁ Πα ρ

Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ο ος σε ε ει σα
 κου ου σο ο ονμου ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε
 ει σα α α κου σο ο ον μου προ σχεστη φω νη η
 η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα
 γε ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα ακου σο ον μου ου
 Κυ υ ρι ι ε ε

Κα τευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ χη η η
 μου ως θυ μι α α α μα α ε νω πι ο ο ο ον
 σου ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω ω ω ω
 ων μου θυ σι ι α ε ε ε σπε ρι ι ι νη η ει
 σα α α ακου σο ονμου Κυ υ ρι ι ε ε

Ἦ Στιχολογία. ἁ

Θου Κυ υ ρι ε φυ λα κη ντω στο μα τι ι μου
 και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

M^{B8} η εκκλη νης την καρ δι ανμου εις λογους πο νη
ρι ι αστου προ φα σι ζεσθαι προ φα ασεις εν αμαρ τι
ι αις

Σ^{B8} υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συν δυ α σω με τα των εκλεκτων αυτων

Π^{B8} αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε ε λαι ον δε αμαρ τω λου μη λι πα
να α τω την κε φα λη ην μου

Ο^{B8} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θησαν ε χο με να πε τρα σι
κρι ται αυ των

A^{B8} κου σονται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των παρα τον Α α δην

Ο^{B8} τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι
οι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λη στην ψυ χη

ηνμου

Φυλαξον με απο παγιιδος ης συν ε
στησαν το ομοι και απο σκανδαλων των ερ γα ζο
με ενων την ανομιιαν

Πεσονται εν αμφι βληστρο αυτων οι αμαρτω
λοι κατα μονας ειμι εγω εως αν παρε

ελθω

Φωνη ημου προς Κυριον εκεκραξα φωνη
ημου προς Κυριον εδεηθηθην

Εκχεω ενωπιον αυτου την δεησιν
μου την θλιψιν μου ενωπιον αυτου απαγγελω

Εντω εκλειπειν εξεμου το πνευμα μου και
συγνωστας τριβους μου

Ενοδω ταυτη η επορευο ο ομην εκρυ
ψαν παγιδα μοι

Κατενοουν εις τα δεξια α και ε

πε βλέπον και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε

στινο εκ ζη τωντην ψυ χη ηνμου

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων

Π ρο σχες προς την δε η σι ινμου ο ο τι ε τα πει

νω θην σφο ο δρα

Ρ υ υ σαιμε εκ των κα τα δι ω κοντων με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου του ε ξο μο λο

γη σα σθαιτω ο νο μα τι ι σου

Τ ον ζω ο ποι ον σϷ σταυ ρον α παυ στως προ σκυ

νεν τες Χρι στε ε ο Θε ος την τρι η με ρο ον

σϷ α να στα σιν δο ξα ζο μεν δι αυ της γαρ α νε και

νι ι σας την κα τα φθα ρει σαν των αν θρω ω πων

φυ σιν παν το δυ να με και την εις ου ρα νης ^{Πα} α
^{Β8}
νο δον κα α θυ πε δει ξας η μιν ως μο νος α γα θος
καιφι λανθρωπος ⁶
^{7x}

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ⁶
^{7x} ε ως ου αν τα πο δω ως

⁶
^{7x}
μοι

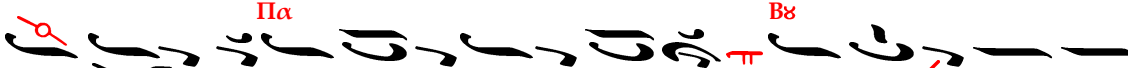
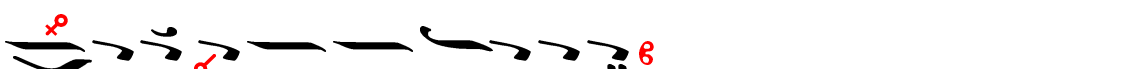
Τ ^{Β8} ξ λθ της πα ρα κο ης ^Δ το ε πι τι μι ον
⁶
ε λυσας Σω τηρ τω ξυ λω τς αυ ρε ε κς σι ως προ ση
^{Πα} ^{Β8}
λω θεις και εις Α δς κα τελ θων δυ να τε τς ς θα να τς
τα δεσ μα ως Θε ος δι ερ ρη ξας δι ο προ σκυ
⁶
νς ς μεν ^Δ την εκ νε κρων σς α να στα σιν εν
^{Πα} ^{Β8}
α γαλ λι α σει βο ων τες παν το δυ να με Κυ ρι ε

⁶
^{7x}
δο ξα σοι

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι ⁶
^{7x} Κυ ρι ε Κυ ρι ε ^Δ ^{7x} ει

⁶
^{7x}
σα κου σον της φω νη ης μου

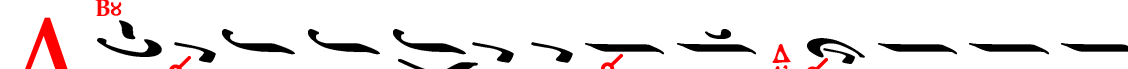
Π ^{Β8} υ λας α δς συν ε ε ε τρι ψας Κυ ρι ε και
⁶
τω σω θα να α τω ^Δ τς θα να τς το βα σι λει ον

 ε λυ σας γε νος δε το αν θρω πινον ^Δ εκ φθο ρα ας η

 λευ θε ρω σας ζω ην και αφθα ρσι αν ^Π τω κο σμω δω ρη

 σα μενος και το με γα ε λε ος

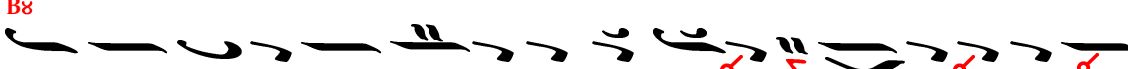
Ἔτερον Στιχηρὸν Ἀνατολικόν.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὤτά σου προσέχοντα ^ε
 εις την φω νην ^Δ της δε

 η σε ω ως μου

 ευ τε α νυ μνη σω μεν λα οι ^Δ την του Σω τη

 ρος τρι η μερον ε γε ρσιν δι ης ε λυ τρω ω θη η μεν

 των του Α δα α λυ των δε σμων και α αφθα ρσι αν και ζω

 ην παν τες ε λα βο μεν κρα ζο ον τες ^Π ο σταυ ρω θεις

 και τα φεις και α να στας ^Δ σω σον η μας τη α να στα

 σει σ μο νε φι λαν θρω πε

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος ^ε Βου ^ζ

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται ^ε
 ο τι

 πα ρα σοι ο ι λα σμος εστιν

 α ρεστιν η η με σο της η με ρων ^ε των εκ σω τη

ρι ὄ α ρ χ ο με ε ν ω ω ν Ε γ ε ρ σε ω σ ^{Νη Πα} Πεν τη κο
 στη δε τη θει α ^{Ββ} σ φ ρ α γι ζ ο με ν ω ν και λα μ πει τα ας
 λα μ προ τη τας ^ε α μ φο τε ε ρ ω θεν ε χ θ σα ^Δ και
 ε ν θ ὄ σα τας δυ υ ο ^{Πα} και πα ρει ναι την δο ξαν προ
 φαι ν θ ὄ σα ^ε της δε σπο τι κης Α να λη ψε ω σ σε μ νυ
 νε ται ^ε

Στίχ. ς'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς
 τὸν λόγον σου ^ε η λ πι σεν η ψυ χη η μου ε πι τον Κυ ρι

ον ^ε
Η ^{Ββ} κ θ σε και αι ευ φ ρ αν θη η Σι ω ν ^ε ευ α γ γε λι
 σθει σης της Χρι στ ὄ Α α να στα σε ω σ ^{Νη Πα} οι δε πι
 στοι αυ της γο νοι ^{Ββ} η γα λ λι α σαν το τ ρ τον θε ε α
 σα με νοι ^ε και εκ πλυ υ νον τα Πνευ μα τι ^Δ ρυ υ πον
 χρι στο κτο νι ι ας ^{Πα} ευ τρε πι ζε ται πα νη γυ ρι ζ θ
 ὄ σα ^{Ββ} την των ε κα τε ρων ευ φ ρ ο συν ον με σο τη τα ^ε

Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωίας ^ε

ε λ πι

σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον
Η γγι κεν η η τϑ θει ϑ δα ψι λης χυ σις ε πι
 παν τας ως περ γε ε γρα α πται Πνευ ματος η προ θε
 σμι α κη ρυτ τει η μι σευ θει σα της με τα Χρι στϑ
 θα να τον και τα φη ην και α να στα σιν παρ αυ
 τϑ ϑ δε δο με ε νης α ψευ δος μα θη ταις υ πο σχε σε
 ε ως την τϑ Πα ρα κλη τϑ δη λϑ σης ε πι φα νει αν

Στίχ. ς'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια
 του Κυ

ρι ου με ε νει εις τον αι ω να

Καὶ τῆς Σαμαρείτιδος Ἰδιόμελα.

Ἦχος Πα ρ

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς
 λυτρώσεται τὸν Ἰσραήλ
 εκ πα σω ων των α νο μι ω ων

α α α αυ του

Ε πι την πη γην ε πε ε ε στη Η πη γη των θα αυ
 μα α α των εν τη ε κτη ω ρα της Ευ α ας ζω
 γρη η η σαι αι κα α αρ πον η γαρ Ευ α εν ταυ

τη εξ ε λη λυθεν εκ τϑ Πα α α α ρα α δει
 ει ει σϑ α πα τη η τϑ ο ο ο φε ε ε ε ως
 ηγ γι κεν ϑν η Σα μα ρει ει ει τις αν τλη σαι υ
 υ υ υ δωρ ην ι δων ε φη η ο ο Σω ω
 τηρ δος μοι υ υ υ δωρ πι ι ειν κα γω υ δα τος
 αλ λο με νϑ ϑ εμ πλη η η σω ω ω ω σε και εις
 την πο λιν δρα μϑ σα η σω ω ω φ ρων τοις οχ λοις α
 νη η ηγ γει λεν ε ευ θυς δευ τε ι δε τε Χρι
 στον τον Κυ ρι ι ον τον Σω τη ρα τω ων ψυ χω ω ω ν
 η η η η μων

Ἦχος Δι-ϑ

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν
 παν τε ες οι
 λα α οι
Επι το φρε αρ ως ηλθεν ο ο ο Κυ ρι ι
 ος η Σα μα ρει τις η ρω ω ω τα τον Ε ε
 ευ σπλα α αγ χνον πα ρα σχϑ μοι το υ υ δωρ ης

πι ι ι στε ως και λη ψομαι της κο λυμ βη η
η η θραστα να α α μα α α τα α γαλ λι α
σιν και λυ τρω ω σιν ζω ο δο τα Κυ ρι ε ε δο ο
ο ξα α α α σοι

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου

με νειεις το ο ον αι ω ω να

Ο συν α ναρχος και συν α ἰ δι ι ος Υι ος και

Λο γο ος τῶ Πα α τρος ε πι την πη γην ε ε πε

ε ε στη η πη γη των ι ι ι α α μα α α των

και γυ νη ε εκ τη η ης Σα α α μα ρει ει ας

αν τλησαι υ υ δωωρ πα ρα γε ε ε γο ο ο ο νεν

ην ι δων ε φη η ο Σω ω τηρ δος μοι υ υ υ δωρ πι

ι ειν και α πελ θῶ ὄ σα φω νη σο ον ὄ ὄ ὄ

το ον α α ανδρα η δε ως αν θρωπω δι α λε

γο ο με ε ε νη και αι αι ὄ Θε ε ω λα θειν

σπῶ δα α α α ζῶ σα ε ε ε λε ε ε ε γεν ὄκ ε

ε ε χω ω α α ανδρα και ο Δι δα α σκα λο ος
 προς α αυ την α λη θως ει ει ει ει ει πα ας
 υ υ υκ ε ε ε χω ω α α ανδρα πεν τε γα αρ
 ε ε ε σχες και νυν ον ε χεις υκ ε ε στι σθ υ α α
 νη ηρ η δε Ε πι τω ρη μα α τι εκ πλα α γει
 ει ει σα και εις την πο λινδρα α μθ υ υ σα τοις
 οχ λοις ε πε βο α λε ε ε γθ υ υ υ σα δευ τε
 ι ι δε ε τε Χρι ι στον ος δω ρει ται τω ω κο ο ο
 σμω το με ε γα ε ε ε λε ε ε ε ος

Ἦχος Πάσχα

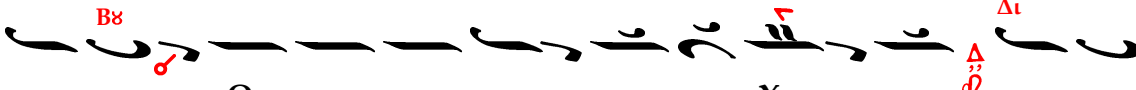
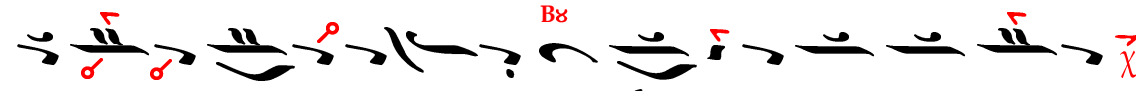

Δ Πα ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι
Π Πα α ρα το φρε ε ε αρ του Ι α α κωβ ευ ρω
 ων ο Ι ι η η σους την Σα α α μα ρει ει
 τι ι ι ι δα αι τει υ υ δω ρ πα ρ α αυ της
 ο νε φε σι κα λυ υ πτων τη η η ην γην ω του

θα α α αυ μα α α α τος ο τοις Χε ρου βιμ ε πο
 χου με νος πορ νη γυ ναι κι ι δι ι ι ε λε ε
 γε ε ε ε το υ υ υ δωρ αι αι των ο εν
 υ δα α σι ι την γη ην κρε μα α α α σας
 υ υ δωρ ζη η των ο πη γας και αι λι μνας υ δα
 τω ων ε εκ χε ε ε ων θε λων ελ κυσαι ο ο ον
 τως α αυ την την θη ρευ ο με ε ε ε νην υ πο
 του πο λε μη η το ο ρος ε ε χθρου και πο τι σασθαι
 υ δωρ ζων την φλε γο ο με ε ε νη ην εν τοις α
 το πη μα σι ι ι ι δι ει ει ει νως ως μο ο νος
 ε ευ σπλαα γχνος και αι φι λα α αν θρω ω ω ω
 πος

Ἦχος Πα ρ

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τϛ ϛ ϛ
 αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α

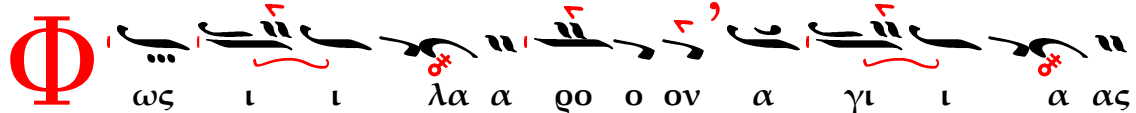

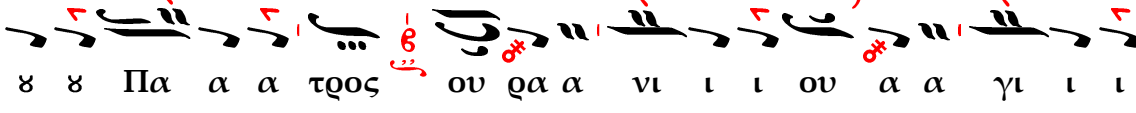

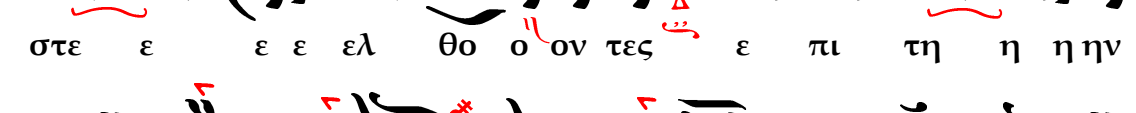

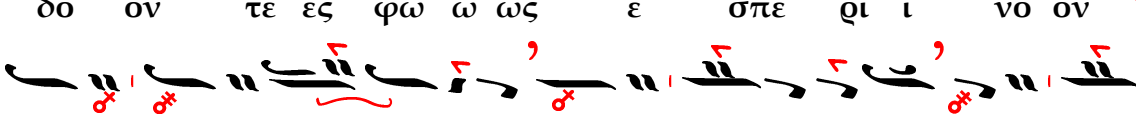
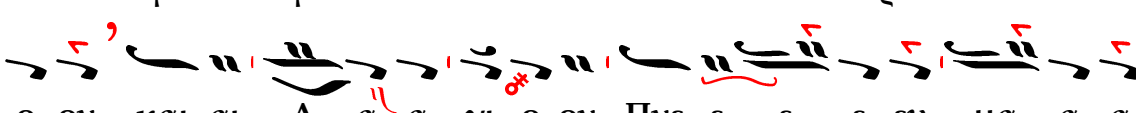

μην

 και σω ση Θε ο το κε τον κο σμον Χρι ι στος ο ε

 χων το ο με ε ε γα α και πλου ου ου σι ον ε ε

 λε ε ο ο ο ο ος

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστιαν χῦμα·
 Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου,
 μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς
 ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. *
 Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίοις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ
 διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σέ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι - Θ

 Φως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας

 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τσ

 ς ς Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι

 ου μα κα α ρος Ι η η σσ ς ς Χρι ι

 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η η ην

 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι

 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον

 υ υ μν ς ς με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο

 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α

Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις γι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν εν
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν εν
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν εν πρε πει
 αν ε νε δυ υ σα το ο ο

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής.
Ὁ προεστὴς ἢ ὁ ἀναγνώστης

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Κ^{Β8} υ ρ ι ε α νελ θων εν τω σταυ ρω την προ γο νι
κην η μων κα τα α ραν ε ξη λειψας και κα τελ θων
εν τω Α δη τους απ αι ω νος δε σμιους η λευ θε ρω
σας α φθα ρ σι αν δω ρου με νος των αν θρωπων τω γε νει
Πα δι α του το υ μνουντες δο ξα ζο ο μεν την ζω ο ποι
ον και σω τη ρι ον σου ε γε ρσιν ⁶_{7κ}

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της A να στα σε ως Χρι
στου τερ που χο ρευ ε και α γα αλ λου Ι ι
ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε α
σα με νη εκ του μνη ματος ως νυμ φι ον προ ερ
χο ο με νον

Χ
Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο
προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη
τωσαν

A ^{Κε} ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ο ορθου βα θε ε
ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο
δο ο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα
θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις
ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με τα
των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τον ως εν
φθο ρα α πελ θου σαι κη ρυ ξα τε τοις αυ

του ου Μαθηταις

Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ

ρι ος α γαλ λι α σω με θα και ευφραν θω μεν

εν αυ τη

Π α σχα το τερ πνον Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα

Πα σχα πανσε βα σμι ον η μιν α νε τει λε Πα σχα

εν χα ρα αλ ληλουςπε ρι πτυ ξω με θα ω ω

ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ πης και γαρ εκ τα

φου ση με ρον ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι

στος Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε εγων κη ρυ υ

ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις

Ἦχος πλ. Νη ρ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

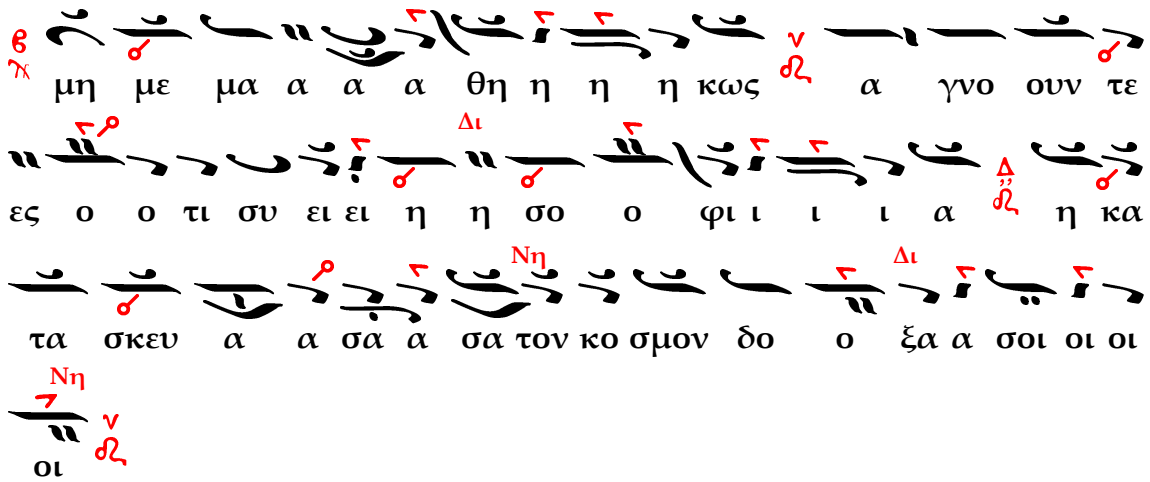
Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Ω ς ω φησ ε πι γης Χρι στε ε ο ο Θε ε ος

δι α φα α το ον οι κο νο ο ο μι ι ι ι
 αν α κου σα α σα η Σα μα α ρει ει τισ του
 λο γου σου του φι ι ι λα αν θρω ω ω που κα
 τε λι ι πε το αν τλη η μα α ε πι το ο ο
 φρε ε ε ε αρ και ε ε ε ε δρα α α α με
 λε γου ου σα α τοις εν τη η η πο ο ο ο λει
 δευ τε ε ι δε ε τε κα αρ δι ι ο ο γνω ω ω στην
 μη τι ου ου τος υ υ πα α αρ χει ο προ σδο κω ω
 με νο ο ος Χρι ι ι στος ο ε ε χων το με γα
 ε ε ε ε λε ε ε ε ος

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς. Ὁ αὐτός.

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τας αι αι ω
 ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην
Μ ε σου σης της ε ο ορ της δι δα σκον το ος
 σου Σω ω τηρ ε λε ε γο ον οι Ι ου ου ου
 δαι αι αι αι οι πως ου τος οι δε ε γραμμα τα

 μη με μα α α α θη η η η κως α γνο ουν τε
 ες ο ο τι συ ει ει η η σο ο φι ι ι ι α η κα
 τα σκευ α α σα α σα τον κο σμον δο ο ξα α σοι οι οι
 οι

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ ᾠδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Δι - ρ

 Το φαιδρον της Αναστασεως κηρυγμα εκ του Αγ

γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και
 την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψασαι
 τοις Α πο στο λοις καυ χω με ναι ε λε γον ε σκυ λευ
 ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
 ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος πλ' Β Γα ρ

Με σσ ης της ε ορ της δι ψω σαν με την ψυ
 χην ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα α τα ο τι
 πα σι σω τηρ ε βο η σας ο δι ψων ερ χεσ θω προς
 με και πι ι νε ε τω η πη γη της ζω ης Χρι στε
 ο Θε ος δο ο ξα α σοι οι οι

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ προεστὴς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰῶνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως
Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·